

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Borisori neînfrânate nu se pri-
mesec. Manuscrise nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai presede în Viena
Biedler, Moser, Hausenstem & Vogler
(Oto Mose). Heinrich Schölk, Alois
Bernold, M. Duka, A. Oppelik, J. Dun-
berger, Anton Mezer, Robert Bernold.
In Frankfurt: G. L. Dausb.; in Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
gazdind pe o colona 5 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicitate. Publicități mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a
seria 10 cr. v. a. séu 30 franci

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III

„Gazeta” este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. séu
10 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Ianuarie 1890 stilul vechiu
se deschide nou abonament la care in-
vităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.
Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl. pe
șase luni 1 fl.
Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, cari se vor abona din nou,
se binevoiesc a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”

Brașov, 21 Decembrie v.

Eră am publicat articolul
din toia clericală ungurescă „Ma-
gyar Allam” cu privire la nedrep-
tățile ce li-se fac Românilor din
partea guvernului și a soviniștilor
unguri. Ați lăsam să s’audă vo-
cea unui Român fruntaș din
Țera ungurescă, care ne scrie
despre ceea ce simț Românii
de-acolo cu privire la starea de as-
tăzi și ale cărui espuneri justifică
pe deplin afirmările foiei amin-
tite clericale despre nemulțămirea
ce domnesce între Români:

Cine e acel Român, care ur-
mărind cu atențiune politica un-
gurescă internă dela 1867 încôce,
mai are speranță, că majoritatea
de ați séu majoritățile ce se vor

forma vre-odată în jurul celor
două partide opoziționale maghiare
de astăzi ne vor face și nouă Ro-
mânilor dreptate?

N’am mers dela 1868 încôce
totul mai rău? Unde este legea,
care dă, că fă-care cetățenii se
iși primescă cultura în limba sa
materă până la studiile acade-
mice?

În loc de acesta ce vedem?
Introducerea limbei maghiare în
școlile populare și tendințe și în-
cercări de a opri limba de propu-
nere română chiar și în acele
școlile populare și medie, la a că-
roră susținere statul nu contri-
bue cu nimic. În loc de a se
ridica și pentru noi Românii
școlile populare și gimnasilor din vis-
teria statului, se șicanază și per-
secută și cele existente susținute
de noi.

Școlile nu se ridică de cătră
stat decât numai pentru a face
concurrentă școlilor noastre confe-
sionale și ajutore nu se dau de
câtă școlilor unguresci, mai ales
celor calvinesci din mijlocul
nostru, cari au „chiamarea” se ne
maghiarizeze.

În gimnasilor de stat și în
cele ajutate de stat, propune-
rea limbei românești s’a făcut
facultativă cu scop de a se cassa
mai târziu cu totul. În prepa-
randiile de stat limba română se
șterge cu încetul, preparandiele
confesionale române nu se ajutoră
nici măcar cu un cruceru din
partea statului, ér în comisiunea
de instrucțiune „marele” Daniil
Marton, o genialitate secuască
ivită pe acest nefericitu teren,
vorbeste deja de sistarea prepa-
randiilor confesionale. La ce se
gândesc ei! Se ne crească învță-
torii cari se nu fi învățat nici o

buche românească în cursul lor
preparandialu. Apoi cu de acești
invțători populari, luminează-te
bietule Români!

Unde este legea, care dă, că
directori, în deosebi fișpanii, în
ținuturile locuite de naționalități
se numescă din sinul acestora
și în genere funcționarii se înțe-
legă limba poporului; unde sunt
ați funcționarii noștri, séu unde
sunt măcar aceia cari se înțelegă
limba poporului?

Nu e ore devisa dălei a de-
parta din oficiu, fiă de stat fiă
comitatense, pe tot Românul,
care ține la naționalitatea sa și
care îndrăsnesc a pretinde res-
pectarea intereselor ei de viață?
Nu sunt și puținii directori ne-
maghiari dați pradă denunțurilor
ômenilor celor mai de nimica,
strămutați, delăturați, pensionați
și a. a.? Nu se judecă și nu se per-
tractază la noi chiar și la judecă-
toriile singulare cu ajutorul de
dragomanii ca în Turcia, cari de
cele mai multe ori sunt servitorii
de cancelariă și haiducii?

Dér ore mai este lipsă se în-
șirăm aci toate terenele, pe cari
ni se face nedreptate strigătoare la
ceriu?

Nu e declarată la noi ca ne-
cesitate de stat maghiarisarea?
Nu maghiarizează guvernul pe toate
terenele și societatea ungurescă
n’a înființat reuniuni pentru a-
cesta?

Nu este silitu poporul prin
intortochierea legilor existente și
prin presiuni de tot felul, ca să
contribue el însuși prin comi-
tate la speșele maghiarisării sale?
Nu atacă dălnic foile unguresci
ori ce mișcare și ori-ce semn de
viață națională? Nu scriu în mod
batjcoritor și denunțator despre

ori-ce adunare nemaghiară? Nu
se nisuesc a-i preocupa și a-i
ațita pe cetățenii maghiari în con-
tra naționalităților fără se fi fost
pentru acesta trasă vre-odată la
răspundere de procurorii de stat,
ca și foile noastre când se plângu
în contra nedreptăților și abusu-
rilor guvernului și ale organelor
sale?

Cine se mai poate îndoi ați că
suntem atacați în existența nos-
tra națională? Și ore lăsându noi
lucrurilor cursul lor de astăzi,
ați mâne nedreptățile comise în
contra noastră nu vor fi declarate
față cu noi încă și ca „drepturi
istorice”, cari vor călca și pe
spinarea generațiilor viitoare în
ochii cărora noi cei de ați vom
trece ca cea mai netrainică ge-
nerațiune?

Dacă avem dér dreptu firescu
și dreptu publicu de-a trăi în țera
noastră ca Români și dacă avem
conștiința demnității, care ne stă
mai presus decât așa numitele
„interese de perdatu” mari și mici,
private și neprivate, cari totu nu
se pot mântui fără de recunos-
cerea și respectarea demnității nos-
tre naționale: atunci e timpul
supremu, ca să strigăm unu veto
puternicu cursului de ați alu lu-
crurilor și atacului îndreptat din
tote părțile în contra naționalității
noștre!...

DIN AFARĂ

Serbia și Austro-Ungaria.

În zilele din urmă a bătut la ochi
atitudinea pacnică și pare că fricosă a
oficiului de externe austro-ungaru față
de atacurile îndreptate de diarele Serbiei
și pentru Serbia de diarele rusesci în
potriva Austro-Ungariei. De altă parte
guvernul sêrbescu nisuesce a asigura

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

LUPUL.

Din novelele din Calabria ale lui Nicola Misasi.
(Urmare).

III.

„Așa-dér m’am alăturat și eu la
ceta. Umblaram încôci și în colo, diua
și noștea, prin păduri, prin câmpii, tip-
tilu, cu mâinile pe puscii, cu ochii țintiți
spre pământu, căutându după turme. Peste
noștea puserăm străji de-alungul mun-
telui, éră noi ne-am tupilat în erba de
pe marginea drumului celui pădurosu și
în această poziți așteptam, cu cocoșul
trasu și pândindu în tăcere, ceta de ban-
diți. Lucrul acesta ținu câtă-va vreme,
până ce la urmă am aflat, că banda
s’a vechut în pădurea Sf. Antonello.
Ne-am luat în urma lor, și dêu, că
ni-se cam stringeau inimile fiindcă sciam,
că bandiții își vor vinde scumpu viața
lor. Pe la miezul nopții ajunserăm
la marginea pădurei. Conducătorii ne a-
rătară fiă-căruia loculu séu. Am stat
pândindu până se crepă de diua, cându
la unu semn dat, cu toții ne scularăm
înaintându spre mijlocul pădurei, ca
astfel să includem ceta bandiților.
Cum am petrecut noștea, însu-ni nu
sciu, dér eram sigur, că de cătră diua

o să se întemple ceva. Ni-am făcut
câte-o cruce și apoi începurăm să facem
șgomotu mare și să ne rșboim cu pă-
durea. În curêndu începură să pocnescă
puscile. Strigă-te, injurături și pușcături,
amestecându-se într-una, se audiau în
pădure. Bandiții, surprinși și ascunși
după arbori, ne răspundeau cu asemeni
împușcături. Noi eram cinci-șeci, ei
doispredece.”

„Fricosii!” strigă Cola, care asculta
povestirea stringêndu din pumnii și cu
ochi scâteiați.

„Ce felu, fricosii?” strigă cătră elu
Massaro Antonio. „Cine-su fricosii?”

„Nimicu, nimicu,” continuă numai
Massaro și nu mă băga în sêmă.”

„Massaro continuă:

„I și vedurăm acum dup’o grupă
de arbori din mijlocul pădurei. Ei țin-
teau cu dibăciă și fără greș, așa că
mai multu dintre ai noștri cădură, unii
morți, alții răniți. Dér și dintre glôn-
țele noastre câteva își făcură datoria.
Simțiam, că e aproape momentul de-
cisiv și că bandiții în cele din urmă
vor să năvălesc asupra noastră, cercându
a ne sparge șirurile. Așa s’a și întem-
plat. Slobodiră o liniă repede de fo-
curi, în urma căreia căți-va din noi că-
dură răniți și apoi cu pumnalele între

dinți și în mână cu pistolele năvăliră
asupra noastră. Ciocnirea fu grozavă.
Eu nu mai aveam cărtușe și nu mă pu-
team apêra decât cu pumnalul și cu
pistolul. Unul dintre bandiți mă atacă
descărcându-și arma asupra-mi, ér eu
când mă arunca asupra lui, recunoscu
pe vechiul meu tovarășu.”

„Intr’adeveru, elu a fost?” strigară
țeranii.”

„Elu!” L’am cuprinsu cu brațele
și l’am strinsu din toate puterile. Elu se
luptă cu mine la desperare, și în furia
lui răcnia și injura peste măsură. În
urmă grabiră și ceilalți camaradi la mine;
plin de bucuriă începură să strige și eu
numai după aceea am aflat, că sub
mine zace căpitanul celu cumplitu al
bandiților, omul de care în timp de
trei ani de zile tremura întregă Sila.
Acelu om, cu gura spumegôsă, cu ochii
sângeroși, rânitu la grumași și la pept,
și care grohăia, ca porcul sêlbatecu când
se tăvălesce în sângele séu, nu era altu,
decât căpitanul Pietro Grillo.

La auqlu acestui nume Cola sări
din locu-i... Elu își pironi amenințatoru
asupra lui Antonio ochii sêi scinteietori
și furioși. Ceilalți nu băgară de sêmă,
fiindcă ascultau cu atențiune povestirea.
Ana însă, care privia necontentu la Cola,

sări lângă elu și-l prinse brațul.

„Ce te-a apucat, Cola? Dumneșeu
meu, ce ai?”

„Nimicu!” răspuse Cola mai liniș-
tindu-se puțin. Ochii însă totu nu și
i-a luat dela Massaro Antonio.

„Nimicu... continuă numai Massaro.”

Puțin mai am de spus. La îm-
părțirea premiului pus, eu am căpêtat
partea cea mai mare și pe lângă asta și
pușca cu două țevi a căpitanului și
traista lui pentru umplături.”

Ochii tuturor se îndreptară spre
pușca ce atêrna de-asupra patului. Cola
își atinse, printr’o mișcare automată,
mâna după ea. Fața lui în momentele
acestea era palidă și perită ca a unui
mort. Massaro însă mai înghiți odată
din cană și își șterse gura. Petrecerea
era în culmea ei.

Ana se duse lângă tată-sêu și i șopti
la ureche:

„Tată, aibi grijă, istoria acesta ne
va aduce necaz.”

„Taci, nebuno”, replică Antonio.
Apoi se întorse cătră Cola, care privia
necontentu pușca banditului:

„Ce te gândesci, Cola?”

„Gândesc, că istoria ta n’a fost
tocmai astfel”, răspuse acesta uitân-
du-se aspru la elu.

Preparatele antiseptice

ale lui
Dr. GUST

pentru ingrijirea dintilor si a gurei au un efect excelent, curatoriu, conservatoriu si intaritoriu asupra organelor gurei.

Aceste preparate continu afaru de cele mai bune materii tolosite pana acuma spre acestu scopu, si noue mijloce cu unu efectu insemnatu antisepticu, adeca care impiedeca stricarea seu putredirea dintiloru, precum si inbolnavirea gingiiloru.

1 flaconu cu apa de gura a 50 cr. si a 1 fl. suficienta pentru mai multe septemani.

1 cutiora cu prafu de dinti a 25 cr. si a 50 cr.

1 borcanelu cu pasta de dinti a 40 cr.

Depositulu principalu la FRIEDRICH STENNER, farmacia la LEULU DE AURU in Brasovu.

Calic cel ce nu aboneza „CALICUL“

diaru humoristicu si satiricu cu multe ilustratiuni anul alu X-lea.

cu pretulu de 3 fl. seu 7 franci pe anu.

Celu ce aboneza „Calicul“ ride si pe dogu mortii de saru dogele dela bute.

Abonenti, cari ne trimitu intregu abonamentulu de 3 fl. seu 7 franci deodata, primescu

„Calendariulu Calicului pe anul 1890“

pe deasupra, ca fuiorul popii, adeca gratis, espedatu franco. Altcum „Calendariulu Calicului“ costu 30 cr., seu 1 francu.

Numarul prim alu „Calicului“ ilu espedamu tuturoru celoru ce ni-lu ceru, cu numaru de proba, gratis.

A se adresa la Sibiu:

Adminstratiunea „Calicului“.

Rugamu pe domni abonati ca la renoirea prenumaratiunei se binevoiasca a scrie pe cuponulu mandatu postalu si numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru pana acuma.

Domni, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamuritu si se arate si posta ultima.

Totodata facemu cunoscutu tuturoru D-loru abonati, ca mai avemu din anii trecuti numeri pentru complotarea colectiunilor „Gazetei“, precum si cateva intregi colectiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administratiune in casu de trebuinta.

Administratiunea „Gazetei Transilvaniei.,

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale caii ferate de statu r. u. valabilu din 1 Octombrie 1889.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, and other locations. Includes sub-headers like 'Budapesta-Predealu', 'Predealu-Budapesta', etc., and lists of stations with associated train types and times.

Nota: Numerii incadrati cu linii grose insemneza orele de nopte.

Tipografia A. MURESIANU Brasovu.